

«ساعت خوش» در سال ۷۳ از شبکه دو پخش شد و محبوبیت زیادی را برای مدیریت به ارمغان آورد و تحسین خیلی از منتقدان را به همراه داشت. این سریال در مجموعه آیت‌های طنز کوتاه پخش می‌شد و در زمان خودش با سریال‌های طنزی که از صداوسیما پخش می‌شد تفاوت اساسی داشت.

مروری بر چهره‌های شاخصی که از پشت دوربین تلویزیون به سینما رفتند

سکوی پرتاب

تلویزیون برای خیلی‌ها فرصت آزمون و خطا و یادگیری است. قاب کوچک بستر مناسبی است که کارگردانان با ساختن آثاری خوب از پرمخاطب‌ترین رسانه کشور برای شناساندن خودشان استفاده کنند. تلویزیون این شانس را به کارگردان می‌دهد که اثرش تا دورافتاده‌ترین مناطق روستایی کشور هم برود و تعداد علاقه‌مندان به خود را بیشتر کند. تلویزیون در این سال‌ها فیلمسازان بزرگی را از دست داده و جانشینی برایشان پیدا نشده است. در اینجا مروری داریم بر چند کارگردان شاخص سینمای ایران که از تلویزیون به سینما کوچ کردند.

احمد داوری
خبرنگار

رضا عطاران

اورگ خواب مخاطبان تلویزیون را به خوبی می‌شناسد و سریال‌هایش آن قدری جذابیت دارد که حتی در بازپخش‌های چندباره هم جزو سریال‌های پرمخاطب تلویزیون باشد. عطاران برای اولین بار در سال ۱۳۷۶ و برای گروه کودک و نوجوان شبکه یک سیما مجموعه تلویزیونی «سیب‌خنده» را ساخت. او علاوه بر کارگردانی، نویسندگی این مجموعه را به همراه مجید صالحی، شیمیا جاهد و شیمیا بحرینی برعهده داشت. در سال ۷۹ مجموعه تلویزیونی ماندگار «قطار ابدی» را برای شبکه سه سیما آماده کرد. تهیه‌کنندگی این مجموعه کم‌دی را بیژن بیرنگ و مهران رستم برعهده داشتند و سروش صحت و بهمن معتمدیان فیلمنامه‌اش را نوشتند. در همان سال و سال بعدش سریال‌های «این چند نفر» و «زیرآسمان شهر» از شبکه سه پخش شد. عطاران در این سریال‌ها هم نویسنده بود و هم مشاور کارگردان. «کوچه اقایا» هم سال ۸۲ از شبکه تهران پخش شد. این سریال چهارمین کارگردانی او برای قاب کوچک بود. سال‌های ۸۲ تا ۸۴ را می‌توان اوج موفقیت عطاران در تلویزیون دانست. او به ترتیب سریال‌های «خانه به دوش»، «متهم گریخت» و «ترش و شیرین» را برای شبکه سه ساخت. خانه به دوش و متهم گریخت در ماه رمضان پخش می‌شد و مخاطبان روزه دار پای تلویزیون می‌نشاند.

اصغر فرهادی

آن را فرهادی نوشت و شاپور قریب، کارگردان باسابقه سینما و تلویزیون آن را ساخت که با استقبال خیلی خوب مخاطبان همراه شد. «داستان یک شهر» آخرین سریالی بود که فرهادی برای صداوسیما ساخت. این سریال هم در دو فصل و طی سال‌های ۷۸ و ۸۰ روی آنتن شبکه پنج سیما رفت. فصل اول سریال را خودش به تنهایی نوشت ولی فصل دومش با کمک علیرضا بذرافشان نوشته شد.

کارگردان معروف امروز سینمای ایران قبل از این که «رقص در غبار»، اولین فیلم سینمایی‌اش را در سال ۱۳۸۱ بسازد در سال ۱۳۷۵ نویسندگی سریال «ماه مهربان» به کارگردانی بهروز بقایی را برعهده داشت. ماه مهربان اولین سریالی بود که از شبکه تهران روی آنتن می‌رفت. دو سال بعد فرهادی باز هم برای شبکه تهران سریالی را ساخت و «چشم به راه» اولین سریالی بود که اصغر فرهادی به طور همزمان کارگردانی و نویسندگی‌اش را برعهده داشت.

او درباره نحوه شکل‌گیری ایده این سریال می‌گوید: زمانی این ایده به ذهن من رسید که خود من در زایشگاه چشم به راه تولد بچه‌ام بودم و در همان موقع هم باید متن می‌دادم برای یک سریالی که در حال ساخت بود. همان موقع ایده این انتظار و آدم‌هایی که پشت در زایشگاه منتظر هستند به ذهنم رسید. کارگردان ۴۸ ساله سینمای ایران در سال ۷۷ فیلمنامه سریال «پزشکان» به کارگردانی مسعود کرامتی را نوشت و سریال طنز «فرج و فرخ» را برای شبکه دو ساخت. سریال «روزگار جوانی» اسم فرهادی را بر سر زبان‌ها انداخت و او را به عنوان نویسنده‌ای کاربلد به مخاطبان تلویزیون معرفی کرد. این سریال در دو فصل ساخته شد. فصل اول

روح... حجازی

کارگردان آبادانی سینما و تلویزیون فعالیت هنری‌اش را در سال ۱۳۸۴ و با ساخت فیلم تلویزیونی «ماه جبین» شروع کرد. این فیلم در سه اپیزود ساخته شد که هر کدام قصه خودشان را روایت می‌کردند در عین حال با یک موضوع محوری به اسم امامزاده سیدآقا به هم متصل می‌شدند. فرهاد اصلانی و آنته فقیه‌نصیری بازیگران این فیلم بودند. دو سال بعد سال پرکاری برای او بود و فیلم تلویزیونی «اگر باران ببارد» و فیلم سینمایی «در میان ابرها» را ساخت. در میان ابرها اسم حجازی را بر سر زبان‌ها انداخت و این فیلم حجازی را به عنوان کارگردانی کاربلد که جزئیات و ظرایف ارتباط بین آدم‌ها را به خوبی می‌شناسد به مخاطبان سینما معرفی کرد. حجازی در فاصله بین سال‌های ۹۰ و ۹۱ سه‌گانه‌اش را ساخت. «سپیده»، «سایه» و «ستاره» سه فیلم تلویزیونی از تولیدات گروه معارف، انقلاب اسلامی و دفاع مقدس سیما فیلم هستند که با محوریت تولد، زندگی و مرگ ساخته شدند. سال ۹۳ آخرین سالی بود که حجازی برای تلویزیون فیلم ساخت. او در این سال فیلم «سبز، به رنگ زمرد» را کارگردانی کرد. قصه این فیلم روایت مادری است که منتظر فرزند جاویدالآثرش است که از دیه برگرورد. حجازی در مصاحبه‌هایش گفته بود که قرار بود دو فیلم دیگر با محوریت مادران رزمندگان جاویدالآثر، جانباز و شهید بسازد تا سه‌گانه‌ای دیگر در کارنامه‌اش داشته باشد.

مهران مدیری

مهران مدیری برگ برنده‌ای برای کشاندن مخاطبان پای تلویزیون است. او کارش را خیلی خوب بلد است و مدیریت تلویزیون را به خوبی می‌شناسد. «پرواز ۵۷» اولین مجموعه تلویزیونی بود که مهران مدیری کارگردانی‌اش را برعهده داشت. این سریال طنز در چهار قسمت در دهه فجر ۱۳۷۲ از شبکه یک سیما پخش شد. «ساعت خوش» در سال ۷۳ از شبکه دو پخش شد و محبوبیت زیادی را برای مدیریت به ارمغان آورد و تحسین خیلی از منتقدان را به همراه داشت. این سریال در مجموعه آیت‌های طنز کوتاه پخش می‌شد و

در زمان خودش با سریال‌های طنزی که از صداوسیما پخش می‌شد تفاوت اساسی داشت. «جنگ ۷۷» کار دیگر او بود که سال ۷۷ از شبکه سه پخش شد. خیلی از مخاطبان تلویزیون این سریال را با نام شخصیت‌های اصلی یعنی مریم و رامین که به ترتیب لاله صیوری و مهران مدیری آن را بازی می‌کردند به یاد می‌آورند. مدیری سال بعدش مجموعه طنز «۷۷+» را ساخت. «ببخشید شما؟»، «پلاک ۱۴»، «نودشب» و «طنز ۸۰» از دیگر سریال‌هایی بودند که او کارگردانی‌شان را برعهده داشت. پخش سریال «پاورچین» در سال ۸۱ آغازی بود بر ورود روستایی خیالی به نام برره. مدیری در این سریال نقش فرهاد را بازی می‌کرد که از برره به تهران آمده و خانه و زندگی‌اش را تشکیل داده است. «نقطه چین» و «جایزه بزرگ» از دیگر سریال‌های او بودند. خیلی از منتقدین سریال «شب‌های برره» را نقطه اوج کاری مهران مدیری در تلویزیون می‌دانند. این سریال با خودش فرهنگ خاص و نوع متفاوتی از گویش را آورد که اثراتش تا همین حالا هم مانده است. نوروز سال‌های ۸۷ و ۸۸ سریال‌های «مرد هزارچهره» و «مرد دوهزارچهره» از شبکه سه سیما پخش شد. سریال «درحاشیه ۲» که سال ۹۴ پخش شد آخرین سریالی بود که او برای تلویزیون ساخت.